

ارزیابی تأثیر تغییرات کاربری و پوشش اراضی بر رژیم سیلابی رودخانه تجن با استفاده از تکنیک سنجش از دور

منوچهر فرج زاده - دانشیار گروه سنجش از دور، دانشگاه تربیت مدرس

مهنم‌فلاح^{*} - کارشناسی ارشد سنجش از دور، دانشگاه تربیت مدرس

پذیرش مقاله: ۱۳۸۴/۱۰/۴ تایید نهایی: ۱۳۸۶/۲/۲۶

چکیده

برای بررسی نوع تغییرات پوشش گیاهی حوضه رودخانه تجن، تصاویر TM و ETM+ سال‌های ۱۹۹۲ و ۲۰۰۱ انتخاب و پس از تصحیح و بازسازی، برای ارزیابی تغییرات، از روش‌های تفریق، نمایش رنگی، شاخص پوشش گیاهی و مقایسه بعد از طبقه بندی استفاده گردید. نتایج نشان داد که علی‌رغم سیر نزولی بارندگی در این دوره زمانی، دبی افزایش یافته است. این در حالی است که میانگین کل شاخص پوشش گیاهی حوضه ۱۲/۸۹ درصد و شاخص پوشش گیاهی جنگل و مرتع ۹/۸۵ و ۹۳/۷ درصد کاهش یافته است. با توجه به عدم تغییر توپوگرافی و شبکه حوضه می‌این دوره، می‌توان نتیجه گرفت، افزایش رواناب پیشتر بدليل کاهش جنگل و مرتع بوده، که در این میان نوع خاک نیز آن را تشدید نموده است و عوامل آب و هوایی (میزان بارندگی) تأثیر قابل توجهی در آن نداشته است.

کلیدواژه‌ها: تغییر کاربری و پوشش اراضی، تجن، شاخص پوشش گیاهی، TM+, ETM+.

مقدمه

تغییر کاربری و پوشش اراضی، بالطبع نتایج هیدرولوژیکی در مقیاس محلی، ناحیه‌ای و جهانی به همراه دارد. تأثیر هیدرولوژیکی تغییرات کاربری و پوشش اراضی، در مقیاس‌های زمانی و مکانی مختلف دیده می‌شود. تأثیر مستقیم آن بیشتر در کیفیت رواناب حوضه مشاهده می‌شود. اگر این تغییرات در مقیاس مکانی در سطح قابل توجهی رخ دهد، این امکان وجود دارد که بر اقلیم مناطق نیز تأثیر بگذارد. تغییر آب و هوا، خواه در مقیاس محلی خواه جهانی، اثرات ثانویه بر هیدرولوژی هر دو به همراه خواهد داشت. سابقاً هیدرولوژیست‌ها به تأثیر مستقیم و محلی تغییرات کاربری و پوشش اراضی بر هیدرولوژی توجه داشتند، اما امروزه آن‌ها به اثرات ثانویه نیز اهمیت می‌دهند. تغییرات عمدۀ کاربری و پوشش اراضی شامل ایجاد و تخریب جنگل، افزایش روز افزون فعالیت‌های کشاورزی، زهکشی اراضی مرطوب، احداث جاده و شهرسازی اثرات هیدرولوژیکی را به همراه خواهند داشت. این اثرات هیدرولوژیکی بر روی جریان‌های فصلی و سالانه، سیل، کیفیت آب و فرسایش قابل مشاهده می‌باشد (Colder, 1993, chapter13).

رودخانه می‌تواند از طریق مدلسازی باران- رواناب ارزیابی گردد. برای فهمیدن اثرات آینده تغییرات کاربری و پوشش اراضی بر جریان رودخانه، دانستن اثرات تاریخی (مشهور) این تغییرات بر رژیم رودخانه مهم می‌باشد. در حوضه آبریز دریای خزر بارها سیل‌های مخرب اتفاق افتاده است که در این میان می‌توان به سیل مرداد ماه ۷۸ (۱۳۸۱)، رودخانه نکارود اشاره نمود که علاوه بر خسارات مالی، خسارات جانی را هم به همراه داشته است (غیری، ۲-۳). رودخانه تجن نیز در همین حوضه آبریز قرار دارد که با توجه به مطالعات مربوط به سیل، جزء رودخانه‌های حادثه خیز این حوضه آبریز می‌باشد که در سال‌های اخیر به دلیل تغییرات پوشش و کاربری اراضی خصوصاً در حاشیه رودخانه، خسارت‌پذیری آن افزایش یافته است. رژیم این رودخانه برفی- بارانی و دارای آب دائم است (مهندسين مشاور جاماب، ۱۳۷۸، ۵۳).

امروزه تکنیک سنجش از دور اسکاناتی را فراهم می‌آورد که از طریق آن می‌توان در مقیاس‌های زمانی مورد نیاز، تغییرات کاربری اراضی را بازیابی و سرعت و وسعت آن‌ها را نیز مشخص نمود. برای شناسایی این نوع تغییرات محققین از الگوریتم‌های مختلفی استفاده می‌نمایند. در مقاله حاضر سعی بر آن بوده است که پس از مشخص شدن نحوه تغییرات کاربری و پوشش اراضی، نقش آن در رژیم هیدرولوژیکی تفسیر و تحلیل شود.

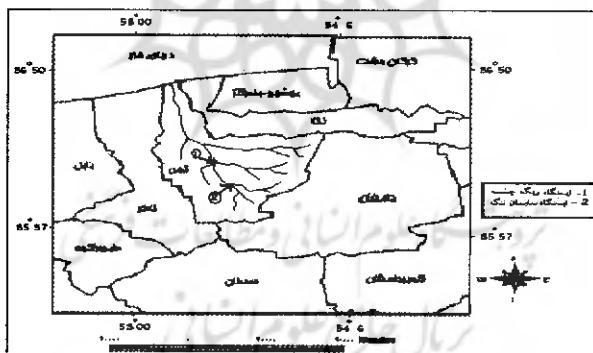
حوضه رودخانه تجن در استان مازندران در حوضه آبریز دریای خزر مابین دریای خزر و دامنه‌های شمالی ارتفاعات البرز قرار دارد. این حوضه بین طول جغرافیایی $54^{\circ} - 55^{\circ}$ و عرض جغرافیایی $35^{\circ} - 57^{\circ}$ تا 36° واقع شده است. شکل ۱ نشان‌دهنده موقعیت منطقه مورد مطالعه می‌باشد. از نظر ناهمواری‌ها، حوضه آبریز تجن به دو قسمت جلگه‌ای در شمال و کوهستانی در جنوب تقسیم شده است. این حوضه با مساحت بالغ بر ۴۱۸۷ کیلومتر مربع، دارای ارتفاع متوسط ۱۲۶۷ متر، حداکثر ارتفاع ۳۷۰۰ متر، حداقل ارتفاع صفر و شبیه متوسط معادل ۱۴ درجه برآورد شده است. از نظر زمین‌شناسی در این محدوده ۵ گسل به ترتیب از شمال به جنوب به نامهای گسل مازندران- خزر، شمال البرز (جنوب مازندران)، بادله، صبور و میلا به چشم می‌خورد. همچنین سنگ‌های رسوبی $2/64$ درصد، سنگ‌های آتش‌فشاری- رسوبی $25/30$ درصد و سنگ‌های آذرین $5/5$ درصد از منطقه را پوشش داده‌اند [بانک اطلاعاتی حوضه‌های کشور، ۱۳۸۱]. چهره جغرافیایی حوضه بدلیل تلفیق اثرات سه عامل استمرار جهت گیری شرقی- غربی کوه‌ها و ارتفاع به دو نوع آب و هوای معتدل خزری و کوهستانی تقسیم می‌شود. در آب و هوای معتدل خزری بارش‌های قابل ملاحظه، دمای معتدل، تابستان‌های گرم، مرطوب و زمستان‌های معتدل و در نوار ارتفاعی 1500 تا 3000 متر و بالاتر، آب و هوای معتدل کوهستانی با ویژگی‌های کاهش میزان بارندگی سالیانه، کاهش متوسط درجه حرارت ماهانه، زمستان‌های سرد همراه با یخ‌بندان‌های طولانی و تابستان‌های کوتاه حاکم می‌باشد. تیپ اقلیمی منطقه مرطوب- معتدل است (مهندسين مشاور جاماب، ۱۳۷۸، ۵۳). این منطقه شامل ۶ تیپ اراضی می‌باشد. این تیپ‌ها شامل کوه‌ها، تپه‌ها، فلات‌ها و تراس‌های فوقانی، دشت‌های دامنه‌ای، دشت‌های رسوبی و رودخانه‌های و اراضی پست و شور می‌شوند (موسسه پژوهش‌های برنامه‌ریزی و اقتصاد کشاورزی، ۱۳۷۹، ۴۱-۴۲). حوضه آبریز تجن در منطقه‌ای واقع شده است که رودخانه‌ها علیرغم این که در مقایسه با رودخانه‌های سایر حوضه‌های کشور از نظر پوشش گیاهی و ضریب

رواناب دارای وضعیت مناسبتری می‌باشد و اصولاً سیل خیزی آن‌ها می‌بایست کمتر باشد، اما به دلایل مختلف از نظر سیل خیزی و خصوصاً حادثه آفرینی وضعیت مساعدی نداشته و حتی روند حادثه خیزی آن‌ها رو به افزایش است. رودخانه تجن از دیدگاه مطالعات سیل جزء رودخانه‌های حادثه خیز استان مازندران می‌باشد، چون علیرغم وضعیت پوشش گیاهی مناسب، وضعیت کاربری اراضی در حاشیه رودخانه‌ها که توسط زارعین تصرف شده، احتمال خسارت پذیری را افزایش داده است. همچنین در منطقه، رگبارهایی با مدت طولانی، شدت بیشتر و یا دوره برگشت کمتر رخ می‌دهد (مهندسين مشاور جاماب، ۱۳۷۸، ۵۳).

درو^۱ و همکاران در سال‌های ۱۹۹۹ و ۲۰۰۰، درو و بتس^۲، مدل باران - رواناب LIS-FLOOD را بمنظور ارزیابی اثرات تغییر کاربری اراضی بر سیل حوضه میوز و اوذر (در اروپا) ارائه داده‌اند. این مدل برای شبیه سازی رواناب و سیل حوضه‌های مربوط به رودخانه‌های بزرگ با بارندگی شدید بکار گرفته شده است. در این مدل اثرات توپوگرافی، مقدار و شدت بارندگی، گنجایش رطوبت خاک، نوع کاربری اراضی و نوع خاک در نظر گرفته شده است. در سال ۲۰۰۱ نورازوان^۳ و همکاران تحقیقی در ارتباط با ارزیابی تغییر کاربری و پوشش اراضی و تاثیر آن بر رژیم هیدرولوژیکی حوضه رودخانه لانگات^۴ در مالزی با استفاده از تکنیک GIS انجام دادند. در این مطالعه سعی بر برقراری ارتباط بین مقدار تاثیر پوشش و کاربری اراضی (شهری) بر تغییر رفتار جریان رودخانه بود. آنان به منظور نمایش تنوع چشم انداز و تحلیل مکانی حوضه، از تکنیک GIS و در آنالیز آماری از SPSS10 و همچنین برای آنالیز تفکیک هیدرولوگراف‌ها از مدل تفکیک هیدرولوگراف ISEP استفاده نمودند و در نهایت به این نتیجه رسیدند که رواناب سطحی با توسعه شهر نشینی افزایش یافته و این به دلیل افزایش میزان سطح غیرقابل نفوذ کاربری‌های اراضی مربوط به شهر می‌باشد که موجب تغییر در بزرگی (حجم) هیدرولوگراف‌ها گردیده است.

شرستا^۵ (۲۰۰۲) مدل مصنوعی شبکه عصبی ANN^۶ را برای تهیه نقشه الگوی غیر خطی باران - رواناب حوضه کاتمانکلو^۷ واقع در نپال ایجاد نمود و این شبکه را به عنوان یک ابزار برای ارزیابی تغییرات رواناب به دلیل تغییر کاربری‌های مختلف مورد استفاده قرار داد. در این مطالعه نقشه کاربری اراضی را از تصاویر رقومی سنجنده TM ماهواره لنdest (سال‌های ۱۹۹۶، ۱۹۹۰، ۱۹۸۴) و نقشه گروه‌های هیدرولوژیکی خاک (HSG) را از نقشه خاک استخراج کرد. پایگاه داده‌ها در این تحقیق شامل اطلاعات مربوط به کاربری اراضی، نوع خاک، توپوگرافی، ویژگی هیدرولیک، بارندگی و دبی می‌باشد. نتیجه این مطالعه نشان داد که مدل ANN به همراه تکنیک RS و GIS ابزاری قوی برای ارزیابی اثرات هیدرولوژیکی ناشی از تغییرات کاربری اراضی می‌باشد. هراس^۸ و داتا^۹ در سال ۱۹۹۶ از مدل SHE به منظور شبیه‌سازی فرایندهای هیدرولوژیکی حوضه آگنو^{۱۰} (سومین رودخانه بزرگ در فیلیپین) استفاده کردند. بدین منظور داده‌های زمانی و مکانی مورد نیاز جمع آوری و برای مدیریت حجم وسیعی از این داده‌ها، GIS را توسعه دادند. در ایران تهرانی در سال ۱۳۸۰، به بررسی اثر تغییر پوشش گیاهی بر

از این داده‌ها، GIS را توسعه دادند. در ایران تهرانی در سال ۱۳۸۰، به بررسی اثر تغییر پوشش گیاهی بر روی تشدید پیامدهای پدیده سیلاب با استفاده از GIS و RS در حوضه آبخیز رودخانه مادرسو(دوغ) پرداخت که در این تحقیق با کمک مدل هیدرولوژیک شماره منحنی میزان تاثیر کاربری و پوشش اراضی، بافت، رطوبت خاک بر روی ایجاد رواناب در نظر گرفته شد و در نهایت به این نتیجه رسید که استفاده نابجا از اراضی، تخریب پوشش گیاهی و همچنین بروز رگبارهای موسمی شدید در منطقه می‌تواند از علل اصلی افزایش میزان رواناب در منطقه باشد. پوراغیایی در سال ۱۳۸۰، در بررسی اثر تغییرات پوشش گیاهی و رژیم سیلابی حوضه آبخیز نکارود، نقشه‌های پوشش اراضی این حوضه را با استفاده از نقشه‌های قدیمی و عکس‌های هوایی و تصاویر ماهواره لندست تهیه نمود و با مقایسه هیدرولوگراف‌های شرایط پوشش مختلف، روند افزایشی در دبی اوج و حجم سیلاب حوضه در اثر تغییرات پوشش گیاهی در طی سال‌های ۷۹ تا ۴۶ مشاهده گردید. تصویری در سال ۱۳۷۷، به بارزسازی تغییرات کاربری و پوشش گیاهی در منطقه بیانی شرق کاشان با کمک داده‌های تصویر MSS ۱۹۷۶ پرداخت. در این تحقیق روش SMI برای بازیابی دقیق‌تر تغییرات پیشنهاد گردید و همچنین به این نتیجه رسید که استفاده توأم تفربیت تصاویر و PCA نتایج بهتری را نشان می‌دهد. با توجه به پیشینه فوق الذکر ملاحظه می‌شود که علیرغم انجام مطالعات مختلف در خصوص ارتباط تغییرات جریان با تغییرات کاربری اراضی، در خصوص منطقه مورد مطالعه این پژوهش کاری صورت نگرفته است.

شکل ۱ موقعیت حوضه آبریز رودخانه تجن

مواد و روش‌ها

برای انجام این مطالعه از داده‌های بارندگی و دبی ایستگاه‌های باران سنجی و هیدرومتری سلیمان‌تنگ و ریگ‌چشم (سال‌های آماری ۱۳۸۰-۱۳۴۸) استفاده گردیده است. ایستگاه سلیمان‌تنگ در طول جغرافیایی ($۵۱^{\circ}۰۰'$ - $۵۱^{\circ}۳۰'$)، عرض جغرافیایی ($۳۶^{\circ}-۳۶^{\circ}۰۰'$) و ارتفاع (۴۰۰ متر) و ایستگاه ریگ‌چشم در طول جغرافیایی ($۵۳^{\circ}-۵۳^{\circ}۰۰'$)، عرض جغرافیایی ($۲۱^{\circ}-۲۱^{\circ}۳۰'$) و ارتفاع (۲۰۰ متر) قرار دارد.

برای بررسی تغییرات پوشش گیاهی تصاویر ماهواره‌ای TM و ETM+ مربوط به دو تاریخ (۱۹۹۲/۶/۱۹) و (۲۰۰۱/۷/۳۰) انتخاب گردید. گرچه تصاویر یاد شده دارای فاصله زمانی است، اما این فاصله زمانی تاثیری در نتیجه تفسیر ندارد، زیرا مطابق با جدول ۵ کاربریهای مربوط به پوشش گیاهی جنگل و مرتع در سال ۱۹۹۲ و ۲۰۰۱ بخش عمده‌ای از حوضه را در بر گرفته است. با بازدید از منطقه در اوایل خرداد و اوایل مرداد مشخص شد که

رشد و سبزینگی این دو نوع پوشش در هر دو ماه به نهایت خود رسیده است. بنابراین، این دو نوع پوشش هریک از شرایط یکسانی در هر دو ماه برخوردار می باشند. در خصوص اراضی زراعی که شامل کشت برنج می باشد تا اواسط خرداد برگ ها بطور کامل پدیدار می شوند. این وضعیت تا اوایل شهریور وجود دارد و در این فاصله زمانی به تعداد برگ ها افزوده نمی شود. بنابراین عملاً این فاصله زمانی (چهل روز) تاثیری در تفسیر و شناسایی این کاربری ندارد. همچنین برگ درختان مرکبات در این منطقه تا اواسط اردیبهشت به حد نهایی رشد رسیده است و این وضعیت تا اوخر شهریور وجود دارد و از اینرو مشکلی از نظر تفسیر ایجاد نخواهد نمود. شایان ذکر است دوره فولوژیکی گیاهان طی چهل روز تغییراتی را از نظر بازتاب ایجاد می کند ولی چون هدف در این مطالعه شناسایی کاربری بوده است عملاً مشکلی در شناسایی واحد پیش نمی آورد ولی اگر هدف مطالعه فولوژیکی گیاهی باشد قطعاً لازم است این بررسی بصورت دقیق صورت پذیرد.

برای استفاده از این تصاویر ضروری می بود که قبل از هر چیز عملیات بهبود کتراست و تصحیح هندسی انجام گیرد. برای انجام این کار ابتدا از روش کشیدگی خطی و رفع نویز برای افزایش وضوح و کیفیت تصاویر استفاده شد و سپس تصویر ETM+ با استفاده از نقشه توپوگرافی و ۲۶ نقطه کنترل تصحیح و در مرحله بعد تصویر TM با ۲۶ نقطه کنترل نسبت به تصویر +ETM تصحیح هندسی گردید. مقدار خطأ برای هم مختصات سازی دو تصویر معادل ($RMS = 0/39$ pixel) محاسبه شد، بنابراین دقت قابل قبولی را ارائه نموده است. به منظور تفسیر بهتر تصاویر، تصاویر کاذب رنگی با ترکیب باندی ($B-G-R=2-3-4$) تهیه گردید که در شکل های ۲ و ۳ نشان داده شده است.

به منظور بررسی روند تغییرات بارندگی و دبی، میانگین متحرک ۵ ساله بارندگی و دبی دو ایستگاه سلیمان تنگه و ریگ چشمہ براساس میانگین سالانه داده های مربوط به ایستگاه باران سنجد و هیدرومتری محاسبه گردید (جدول ۱).

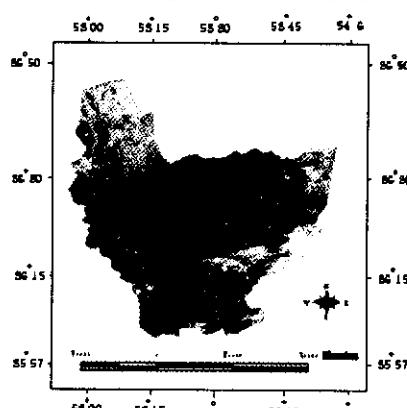
در این تحقیق به منظور شناسایی تغییرات کاربری و پوشش گیاهی از دو روش استفاده شد: دریکی از این روش ها صرفاً شناسایی مناطق تغییریافته از مناطق تغییرنیافته مدنظر است و نیازی به ماهیت تغییرات نیست، مانند ترکیب رنگی کاذب، تفریق و شاخص پوشش گیاهی. قابل ذکر است که بکار گیری از این سه روش تنها به منظور سادگی و ارائه دید وسیع و اولیه از تغییرات بوده است که تقریباً از دقت یکسانی برخوردارند و محدودیت این نوع روش ها این است که اطلاعات کمی در مورد تغییرات در اختیار استفاده کننده قرار نمی دهند و تنها تغییرات را از غیر تغییرات مشخص می نمایند و در حقیقت استفاده از آن ها صرفاً بمنظور کمک در انتخاب نمونه های آموزشی در طبقه بندی نظارت شده بوده است. در روش ترکیب رنگی کاذب، باند دوم از تصویر سال ۱۹۹۲ به عنوان رنگ آبی و باند دوم از تصویر سال ۲۰۰۱ به عنوان لایه های سبز و قرمز مورد استفاده قرار گرفتند. برای تفریق تصاویر، پس از هم مختصات سازی، کلیه باندهای متناظر طیفی تصاویر منطقه مورد مطالعه از هم دیگر تفریق شدند. همچنین جهت تهیه نقشه تغییرات پوشش گیاهی منطقه مورد مطالعه از شاخص پوشش گیاهی استفاده شده

است. محاسبه این شاخص در تصاویر TM و ETM+ به صورت رابطه زیر بوده است (علیمحمدی، ۱۳۸۱، ۱۱):

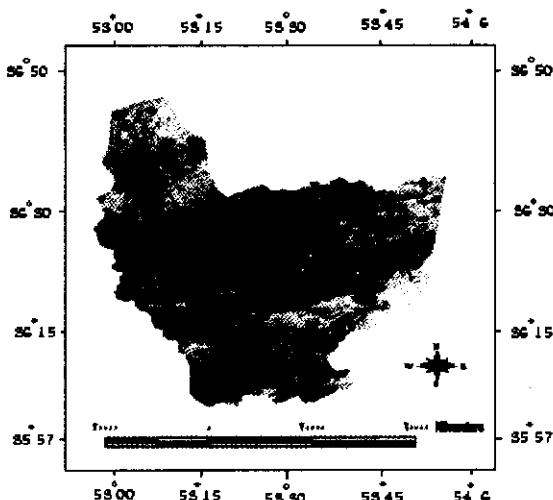
$$\text{NDVI} = \frac{(\text{باند } ۴) + (\text{باند } ۳)}{(\text{باند } ۴) - (\text{باند } ۳)}$$

برای بازیابی تغییرات مربوط به پوشش گیاهی، NDVI سال ۱۹۹۲ از ۲۰۰۱ سال تفرقی گردید که مقدار NDVI منفی یا مثبت نشانده‌نده کاهش و افزایش و ارزش‌های نزدیک به صفر بیانگر عدم تغییر در نظر گرفته شد. همچنین به منظور مطالعه پوشش گیاهی، شاخص پوشش گیاهی (NDVI) مربوط به هر زمان بر مبنای میانگین شدت سبزینگی به ۴ طبقه (شاخص سبزینگی کم، متوسط، زیاد و خیلی زیاد) طبقه‌بندی گردید و میانگین شاخص پوشش گیاهی برای هر کاربری نیز محاسبه شد. در روش دیگر اطلاع از ماهیت و نوع تغییرات مهم است، یعنی از چه نوع کاربری به چه نوع کاربری تبدیل شده است، در این روش ابتدا تصاویر چند زمانه با استفاده از نمونه‌های آموزشی و سپس طبقه‌بندی نظارت شده به کلاس‌های مورد نظر طبقه‌بندی گردیده و سپس نوع و ناحیه تغییر هر کدام از کلاس‌ها مشخص شد. برای ارزیابی دقیق نقشه با مقایسه این داده‌ها با نقشه وضعیت زمین که با استفاده از داده‌های زمین مرجع و عکس‌های هوایی و نقشه‌های موجود و برداشت‌های زمینی جمع‌آوری گردید و با تحلیل ماتریس خطأ دقت کلی نقشه تغییرات محاسبه گردید.

به منظور بررسی تغییر کاربری، با استفاده از عکس‌های هوایی، نقشه‌های موضوعی، بازدید زمینی و روش طبقه‌بندی حداکثر احتمال، تصاویر منطقه مورد مطالعه برای سال ۱۹۹۲ به ۶ طبقه و برای سال ۲۰۰۱ به ۷ طبقه تقسیم شد. در این روش هر پیکسل بر حسب دارا بودن بیشترین احتمال در کلاس مربوط طبقه‌بندی می‌شود (Richards, 1993, 161-166). برای ارزیابی تغییرات کاربری از روش مقایسه طبقه‌بندی‌ها استفاده شده است. این روش از متداول‌ترین روش‌های بازیابی و کشف تغییرات می‌باشد (Jensen, 1994, 316). شایان ذکر است برای ارزیابی دقیق، ابتدا چند نقطه بعنوان نمونه (روی تصویر) انتخاب و سپس نوع پوشش یا کاربری آن‌ها از روی اطلس کاربری اراضی مشخص گردید. از تمامی نقاط نمونه تصویر، بازدید زمینی به عمل آمد که با استفاده از GPS مختصات این نقاط به دستگاه داده و ضبط گردید. سپس به سمت نقاط مورد نظر حرکت نموده و نتیجه بازدید بدست آمد که نقاط موردنظر در داخل پوشش و یا کاربری قرار داشتند.

شکل ۲ تصویر زمین مرجع با ترکیب باندی (۴-۳-۲) سال ۱۹۹۲

شکل ۲ تصویر زمین مرجع با ترکیب باندی (۴-۳-۲) سال ۲۰۰۱

یافته های تحقیق

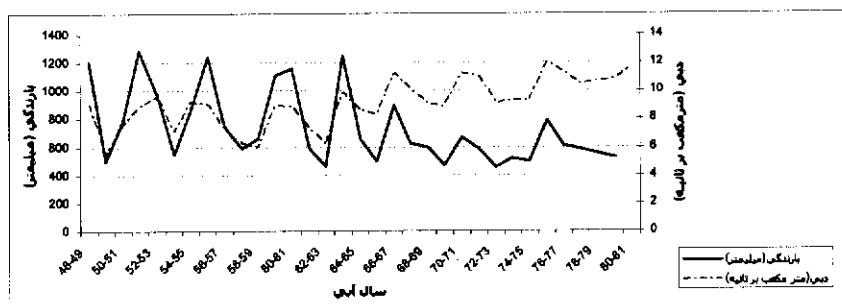
تغییرات دبی و بارندگی در دو ایستگاه سلیمان تنگه و ریگ چشم مطابق با (جدول ۱) و شکل های (۴، ۵، ۶ و ۷) در سال های آغازین دوره آبی مورد مطالعه، نشان دهنده هم خوانی آن ها است، اما هر چه به سال های پایانی دوره زمانی مورد مطالعه نزدیک می شویم از تطابق و هم خوانی دبی و بارندگی کاسته می شود و روند دبی، علی رغم کاهش بارندگی، سیر صعودی می یابد. طبق نتایج حاصله با وجود کاهش بارندگی، رواناب در حوضه مورد مطالعه افزایش داشته است و این امر گویای آن است که عوامل دیگری بر افزایش رواناب تاثیر داشته است. احتمالاً این امر می تواند ناشی از عوامل دیگری از جمله تغییر کاربری و پوشش اراضی و ویژگی های محیطی منطقه باشد.

همچنان که گفته شد برای شناسایی اولیه تغییرات، باند دوم از تصویر سال ۱۹۹۲ به عنوان رنگ آبی و باند دوم از تصویر سال ۲۰۰۱ به عنوان لایه های سبز و قرمز انتخاب گردیدند. در(شکل ۸) رنگ زرد و آبی نشان دهنده تغییرات می باشد. همچنین با استفاده از روش تفریق، تغییرات در نواحی جلگه ای حوضه، حاشیه رودخانه و بخش هایی از بالادست حوضه به چشم می خورد(شکل ۹). برای بازیابی تغییرات مربوط به پوشش گیاهی، NDVI سال ۱۹۹۲ از NDVI سال ۲۰۰۱ تفریق گردید که در تصویر تفریقی، مناطق با تغییرات زیاد به رنگ روشن و مناطق بدون تغییر به رنگ تیره مشخص می باشند(شکل ۱۰). دامنه شاخص پوشش گیاهی در منطقه برای سال ۱۹۹۲ بین ۰/۴۷۶۹ و ۰/۷۰۳۷ و برای سال ۲۰۰۱ بین ۰/۵۳۶۵ تا ۰/۶۸۵۵ متغیر است. برای شناسایی تغییرات تصاویر طبقه بندی شده سال ۱۹۹۲ و ۲۰۰۱ (شکل ۱۱ و ۱۲) با هم دیگر مورد مقایسه قرار گرفته و نتیجه آن به صورت یک جدول ماتریسی(جدول ۲) ارائه گردید. در این جدول کلاس های مربوط به تصویر سال ۱۹۹۲ به صورت ستونی و کلاس های مربوط به تصویر ۲۰۰۱ به صورت سطری دیده می شود. آرایه های این جدول نشان دهنده میزان تغییرات کاربری و پوشش در کلاس های مربوط به تصویر ۲۰۰۱ به حسب درصد می باشد. طبق نمونه های آزمایشی برداشت شده از تصاویر طبقه بندی شده سال ۱۹۹۲ و ۲۰۰۱ از منطقه مورد مطالعه و کنترل آن ها بوسیله مدارک و

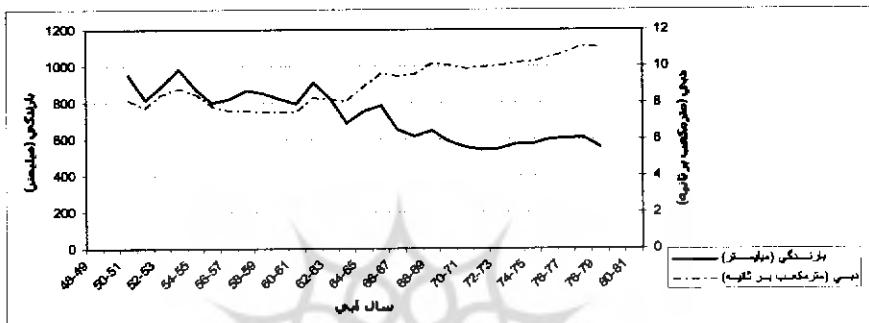
نقشه‌ها و عکس‌های هوایی و مشاهدات زمینی، مقدار دقت طبقه‌بندی برای ۱۹۹۲ و ۲۰۰۱ معادل ۹۵/۰ درصد (جدول ۳ و ۴) برآورد گردید.

جدول ۱ مقادیر بارندگی و دبی استگاه‌های باران سنجی و هیدرومتری رودخانه تجن و میانگین متحرک محاسبه شده برای آن‌ها

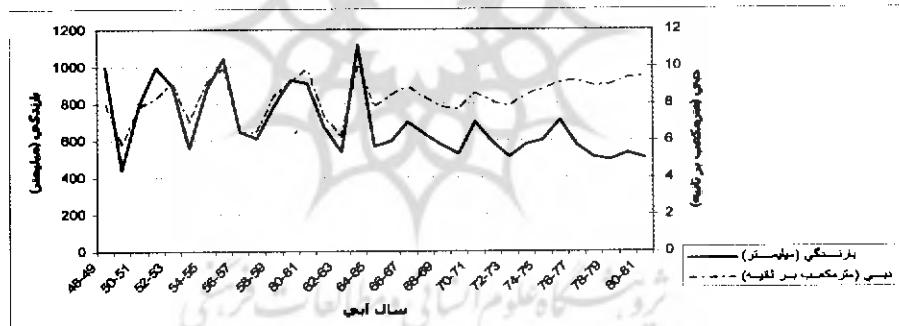
استگاه ریگ چشمه			استگاه سلمان تنگ			سال آغاز
دبی (متر مکعب بر ثانیه)	بارندگی (میلیمتر)	میانگین متحرک سالانه پنج ساله	دبی (متر مکعب بر ثانیه)	بارندگی (میلیمتر)	میانگین متحرک سالانه پنج ساله	
۷/۹۶	۹۹۴	۹۹۴	۹/۱۳	۱۲۱۱	۴۸-۴۹	
۵/۷۵	۴۳۹/۵	۴۳۹/۵	۵/۴۱	۴۹۴	۴۹-۵۰	
۷/۷۶	۸۲۵	۸۰۲	۷/۵۴	۹۵۱	۵۰-۵۱	
۷/۵۵۸	۷۷۷/۷	۹۹۵	۷/۶۸۶	۸۱۸/۳۶	۱۲۸۳	۵۱-۵۲
۸/۲۲۲	۸۲۵/۲۸	۸۹۴/۵	۸/۴۴۴	۸۹۱/۹	۹۷۸	۵۲-۵۳
۸/۶۴	۸۷۳/۷۴	۵۵۷/۵	۸/۷۴	۹۸۲/۵	۵۴۷/۸	۵۳-۵۴
۸/۲۶۶	۸۰۴/۶۴	۸۷۷/۵	۸/۴۳	۸۷۴/۹	۸۶۱/۷	۵۴-۵۵
۷/۷۴	۷۴۷/۷۴	۱۰۴۴/۳	۷/۷۷۲	۷۸۷/۵	۱۲۴۲	۵۵-۵۶
۸/۱۰۴	۷۹۴/۱۴	۵۶۹/۵	۷/۵۴۸	۸۷۰/۷۴	۷۴۵	۵۶-۵۷
۸/۰۲۶	۸۰۳/۵	۶۱۰	۷/۵۰۴	۸۷۰/۲	۵۹۱	۵۷-۵۸
۸/۰۲۶	۷۷۷/۲۴	۷۸۹	۷/۴۷۸	۸۵۳/۶	۶۶۴	۵۸-۵۹
۸/۲	۷۸۱/۶۴	۹۲۴/۷	۷/۴۹۶	۸۲۱/۹	۱۱۹	۵۹-۶۰
۸/۱۳۸	۷۶۷/۶۶	۹۱۳	۷/۴۸	۷۹۵/۴	۱۱۵۹	۶۰-۶۱
۸/۴۶۸	۸۳۲/۳۴	۶۷۱/۵	۸/۲۵۶	۹۱۲/۸	۵۸۶/۵	۶۱-۶۲
۸/۰۲۰	۷۶۱	۵۳۹	۸/۱۷۶	۸۲۱/۸	۴۵۸/۵	۶۲-۶۳
۷/۹۱۸	۶۹۷/۳۸	۱۱۱۳/۵	۸/۰۵۲	۹۸۹/۷	۱۲۵۱	۶۳-۶۴
۸/۲۴۶	۷۰۲/۱۷	۵۶۸	۸/۸۲۴	۷۵۱/۶	۶۵۴	۶۴-۶۵
۸/۰۷۶	۷۲۰/۱۲	۵۹۴/۹	۹/۶۰۲	۷۸۷/۸	۴۹۸/۵	۶۵-۶۶
۸/۰۲۸	۶۱۲/۵۲	۶۹۸/۷	۹/۴۳۶	۶۰۳/۰۲	۸۹۶	۶۶-۶۷
۸/۰۲۱	۶۰۴/۱۲	۶۲۹	۹/۰۵۲	۶۱۶/۲۲	۶۲۴/۹	۶۷-۶۸
۸/۰۲۴	۶۲۵/۶۴	۵۷۲	۱۰/۰۸۸	۶۹۶/۰۲	۵۹۴/۲	۶۸-۶۹
۸/۰۷۷	۶۰۴/۰۴	۶۲۶	۱۰/۰۴۴	۵۸۷/۸	۴۹۷/۵	۶۹-۷۰
۷/۹۸۸	۵۸۰/۷۶	۵۷۰/۲	۹/۰۰۴	۵۵۵/۶	۶۶۵	۷۰-۷۱
۸/۰۱۲	۵۰۱/۶۶	۵۰۰/۷	۹/۰۰۸	۵۰۰/۰۷	۵۰۰/۷	۷۱-۷۲
۸/۰۲۲	۵۹۵/۶۶	۵۱۲/۶	۹/۰۷۶	۵۴۷/۳۶	۴۵۸	۷۲-۷۳
۸/۰۴۶	۵۹۷/۸۶	۵۷۶/۵	۱۰/۱۳۴	۵۷۷/۲۶	۵۲۰	۷۳-۷۴
۸/۰۵۰	۵۹۴/۰۲	۵۹۷/۵	۱۰/۲۰۲	۵۷۵/۴	۵۰۰/۵	۷۴-۷۵
۸/۰۷۶	۵۹۳/۷۶	۷۱۲	۱۰/۴۷۲	۶۰۰/۶	۷۸۹/۵	۷۵-۷۶
۹	۵۷۷/۸۶	۵۷۱/۰	۱۰/۰۷۵	۱۱/۳۲	۶۰۶/۸	۷۶-۷۷
۹/۱۲۴	۵۶۴/۰۴	۵۱۱/۷	۱۱/۰۴۴	۱۰/۴۸	۵۱۱/۵	۷۷-۷۸
۹/۱۸۸	۵۷۲/۷۷	۴۹۷	۱۰/۹۸۲	۱۰/۰۹۷	۵۵۱	۷۸-۷۹
۹/۰۷۶		۵۳۱		۱۰/۸	۵۲۴	۷۹-۸۰
۹/۰۹	۵۰۴/۷۶	۵۰۴/۷	۱۱/۰۹۹		۵۱۸۷	۸۰-۸۱
۸/۲۹۳	۶۸۸/۱۳		۹/۰۷۴۲		۷۲۷/۸۷	میانگین
۱/۰۸۴		۱۸۳/۸۲	۱/۷۲		۲۶۳/۷	انحرف میار
۵/۷۵	۴۳۹/۵		۵/۴۱		۴۵۸	حداقل
۱۰	۱۱۱۳/۵		۱۲		۱۲۸۳	حد اکثر
۱۳/۰۷	۲۶/۷۱		۱۰/۰۹۵		۳۶/۲۲	ضریب تغیرات

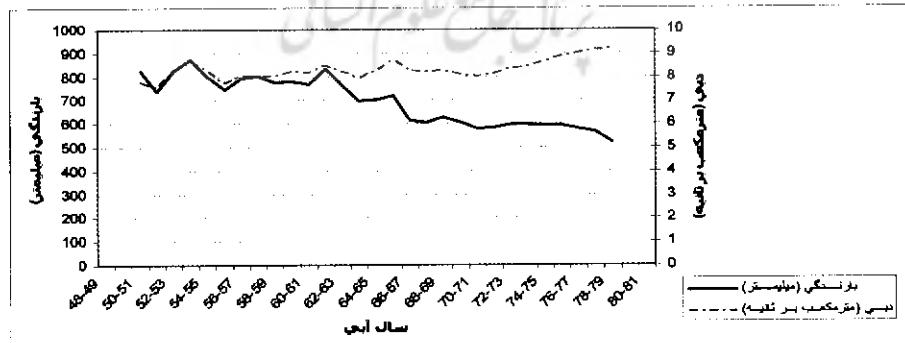
شکل ۴ میانگین سالانه دبی و بارندگی ایستگاه سليمان تنگ

شکل ۵ میانگین متحرک ۵ ساله دبی و بارندگی ایستگاه سليمان تنگ

شکل ۶ میانگین سالانه دبی و بارندگی ایستگاه ریگ چشم

شکل ۷ میانگین متحرک ۵ ساله دبی و بارندگی ایستگاه ریگ چشم

جدول ۲ نتایج حاصل از مقایسه طبقه‌بندی تصاویر سال‌های ۱۹۹۲ با ۲۰۰۱

۱۹۹۲	مناطق مسکونی	اراضی مرطوب	مخلوط زراعت و باغ	مرتع	اراضی زراعی	جنگل	مجموع
۲۰۰۱							
مناطق مسکونی	۰/۰۷۰۱۷۶۱	۰	۰/۰۷۵۶۸۵	۰/۰۱۷۵۶۹	۰/۳۵۱۳۳۹	۰	۱/۲۴۶۳
اراضی مرطوب	۰	۰/۰۵۲۷۰۶	۰/۱۲۲۹۸	۰/۰۱۷۵۶۹	۰/۰۱۷۵۶۹	۰	۰/۲۱۰۸
مخلوط زراعت و باغ	۰/۰۰۱۰۱	۰/۰۷۰۲۷۴	۷/۴۳۱۲	۲/۶۲۶۸۳	۵/۴۱۱۱۰۳	۱/۰۷۱۶۸	۱۶/۶۱۱
مرتع	۰	۰	۰/۵۹۷۳۳	۲۱/۶۰۹۲۸	۰/۱۰۵۴۶۵	۱/۴۴۰۶۱۸	۲۳/۵۵۹
اراضی زراعی	۰	۰/۰۷۰۲۷۴	۴/۴۰۹۶۹۸	۲/۶۰۶۱۸	۰/۲۹۸۶۶۵	۰/۵۵۷۵۲۴	۷/۹۴۲۲
جنگل	۰	۰	۰/۰۴۰۷۶	۰	۰/۰۳۵۱۳۷	۴۹/۴۲۰۴۲	۴۹/۸۵۹۶
سد	۰	۰	۰	۰	۰/۰۱۷۵۶۹	۰	۰/۰۱۷۵
مجموع	۰/۰۷۰۲	۰/۱۹۳	۱۳/۱۴	۲۶/۸۷	۶/۲۳	۵۲/۴۹	۱۰۰

جدول ۳ نتایج حاصل از ارزیابی دقت تصویر طبقه‌بندی شده سال ۱۹۹۲

خطای کمیشن	مجموع	جنگل	اراضی زراعی	مرتع	مخلوط زراعت و باغ	اراضی مرطوب	مناطق مسکونی	خطای کمیشن
۲۰۸۷	۰/۰۰۰۴	۰	۴	۰	۰	۰	۲۰۸۳	۰
۶۲۰	۰	۰	۰	۰	۰	۶۲۰	۰	۰
۲۹۲	۰/۱۰۶۲	۰	۲	۰	۲۹۰	۰	۰	۰
۷۰۹	۰/۰۰۶	۰	۰	۷۰۳	۰	۰	۶	۰
۷۲۳	۰/۰۲۱۳	۰	۷۲۲	۶	۵	۰	۰	۰
۶۳۵	۰	۶۳۲	۰	۳	۰	۰	۰	۰
۵۰۸۶	۰	۶۳۲	۷۲۸	۷۱۲	۲۹۵	۶۲۰	۰/۰۸۹	۰
۰/۰۱۸۱	۰	۰	۰/۰۱۱۳	۰/۰۱۱۳	۰	۰	۰/۰۱۰۱	۰

پوشش گیاهی جنگل در ارتفاع متوسط ۱۳۹۸ متر با شیب متوسط ۱۵/۶۴ درجه قرار گرفته است، همچنین در این منطقه، پوشش گیاهی جنگل در خاک‌های نیمه عمیق رسی - لومی (Clay loam) و خاک‌های کم عمق همراه با سنگریزه دیده شده است که در هر دو نوع خاک، احتمال ایجاد رواناب و خطر سیل وجود دارد، بنابراین می‌توان چنین نتیجه گرفت که تغییر هر چند جزئی این نوع پوشش گیاهی با وجود شیب متوسط ۱۵/۶۴ درجه می‌تواند تأثیر تولید رواناب را در این نوع پوشش خاک تشدید نماید.

توسعه پوشش گیاهی مرتع خصوصاً در ارتفاع متوسط ۱۷۹۱/۵۴ متر و شیب متوسط ۱۶/۷ درجه و پوشش خاک همانند جنگل، می‌تواند تأثیر نفوذپذیری جریان آب را کاهش و در نتیجه منجر به ایجاد رواناب گردد. مخلوط زراعت و باغ در ارتفاع بین ۰ تا ۲۰۰ متر و شیب متوسط ۸/۴ قرار گرفته است، این نوع کاربری عمدتاً در خاک‌های عمیق و نیمه عمیق رسی - لومی در دشت‌های دامنه‌ای و رسوبی رودخانه‌ای توسعه یافته است. لذا بدلیل بالا بودن سفره آب زیر زمینی در صورت وجود شیب، احتمال سیل وجود دارد.

اراضی زراعی آبی در ارتفاع بین ۰ تا ۹۰ متر، شیب متوسط ۵/۲ درجه و پوشش خاک همچون کاربری مخلوط زراعت و باغ واقع می‌باشد، لذا بدلیل بالا بودن سفره آب زیر زمینی و وضعیت نامناسب زهکشی احتمال

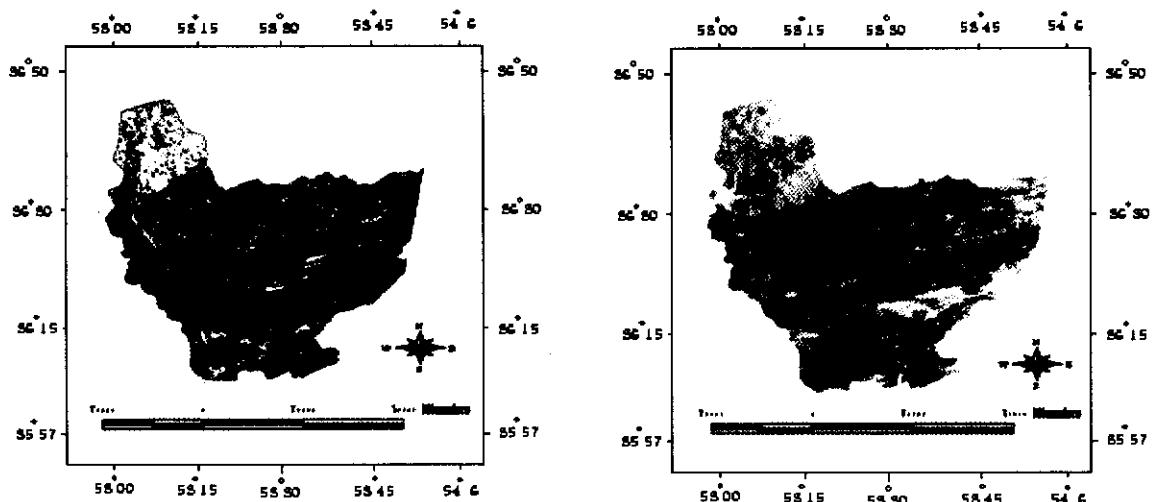
خطر سیل وجود دارد. مناطق مسکونی عمدها در بخش جلگه‌ای حوزه، در ارتفاع بین ۱۵ تا ۱۰۴ متر، شیب متوسط ۵ درجه و پوشش خاک عمدها عمیق رسی - لومی و کم عمق همراه با سنگریزه واقع می‌باشد. اراضی مرطوب در ارتفاع بین ۰ تا ۴۴ متر، شیب متوسط ۵ درجه و پوشش خاک عمدها رسی - لومی با نفوذپذیری پایین و اغلب اشاعع از آب، توسعه یافته است.

جدول ۴: نتایج حاصل از ارزیابی دقت تصویر طبقه‌بندی شده سال ۲۰۰۱

ردیف	نام منطقه	مساحت مسکونی	مساحت مرطوب	مساحت دیگر	مساحت درخت و چمن	مساحت آبرسان	مساحت سنگریزه	مساحت آبرسان	مساحت نفوذپذیر	مساحت نحوه
۱	حوزه	۱۱۳۲	۰	۰	۰	۶	۰	۰	۱۱۳۸	۰/۰۰۳۴
۲	دشت	۰	۲۹۰	۰	۰	۰	۰	۲	۲۹۲	۰/۰۱۶۲
۳	دشت	۷	۰	۱۷۶	۰	۰	۴	۰	۱۸۷	۰/۰۲۵۴
۴	دشت	۴	۰	۰	۵۲۷	۲	۰	۰	۵۳۴	۰/۰۰۸
۵	دشت	۰	۰	۰	۲	۶۱۳	۰	۰	۶۱۵	۰/۰۱۹۸
۶	دشت	۰	۰	۸	۰	۰	۴۹۹	۰	۴۷۷	۰/۰۱۵۷
۷	دشت	۰	۱۲	۰	۰	۰	۰	۱۹۲	۲۰۴	۰/۰۰۴
۸	نحوه	۱۱۳۳	۳۰۲	۱۸۴	۵۲۹	۶۲۲	۴۷۳	۱۹۴	۱۳۴۷	
۹	نحوه	۰/۰۰۵۲	۰/۰۰۰۷	۰/۰۰۲۲	۰/۰۱۲۵	۰/۰۱۲۴	۰/۰۰۹۳	۰/۰۱۲۱		۰/۰۱۱۲

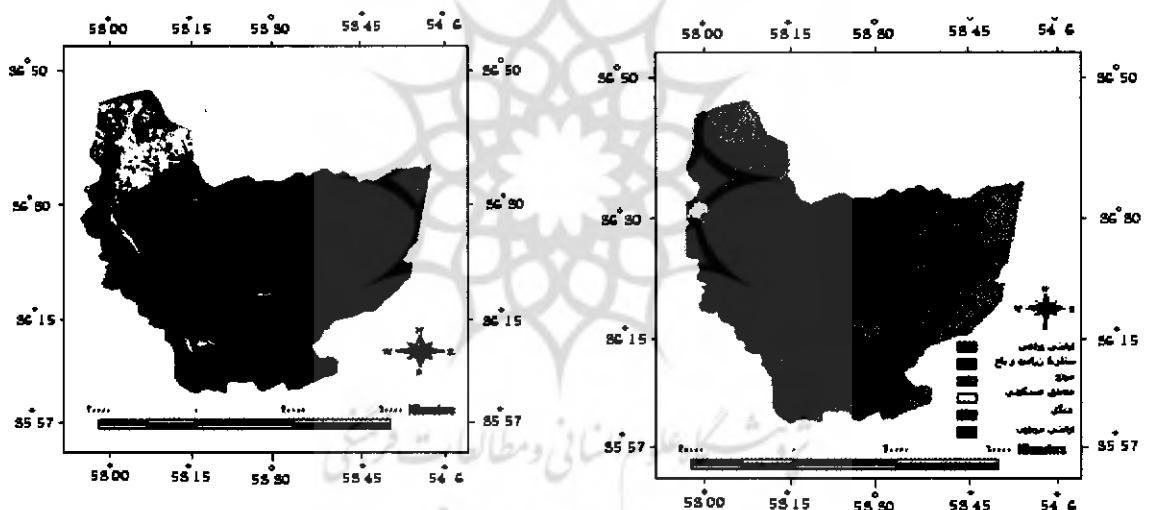
جدول ۵: مقایسه مساحت و درصد تغییرات کاربریها طی دوره زمانی مورد مطالعه

ردیف	نام منطقه	مساحت درخت	مساحت چمن	مساحت سنگریزه	مساحت آبرسان	نوع تغییر	
۱	کاهش	۵/۰۲۹	۱۱۰۵۲/۸۶	۴۹/۸۵	۲۰۸۷۰۶/۵۶	۰۲/۷۹	۲۱۹۷۵۴/۴۲
۲	کاهش	۱۲/۳۵	۱۳۸۴۹/۸۱	۲۳/۵۵	۹۸۸۹۶/۵۸	۲۶/۸۷	۱۱۲۴۹۶/۳۹
۳	افزایش	۹/۲۲	۷۸/۵۲	۰/۲۱۰۸	۸۸۲/۵۵	۰/۱۹۳	۸۰۸/۰۳
۴	افزایش	۲۶/۴۱	۱۴۵۲۲	۱۶/۶۱۱	۶۰۵۹۵/۱۲	۱۳/۱۴	۵۵-۱۳/۱۲
۵	افزایش	۲۷/۴۴	۷۱۵۹/۲۴	۷/۹۴	۳۳۲۴۲/۳۲	۹/۲۳	۲۶-۸۳/۰۸
۶	افزایش	۷۱/۰۳	۲۲۷۸/۸۲	۱/۲۴۶۳	۵۲۱۷/۸۷	۰/۷۰۲	۲۹۳۹/۰۵
۷			۰/۰۱۷۵	۷۳/۲۶		-	مساحت
۸				۴۱۸۶۹۹/۱۳		۴۱۸۶۹۹/۱۳	مساحت

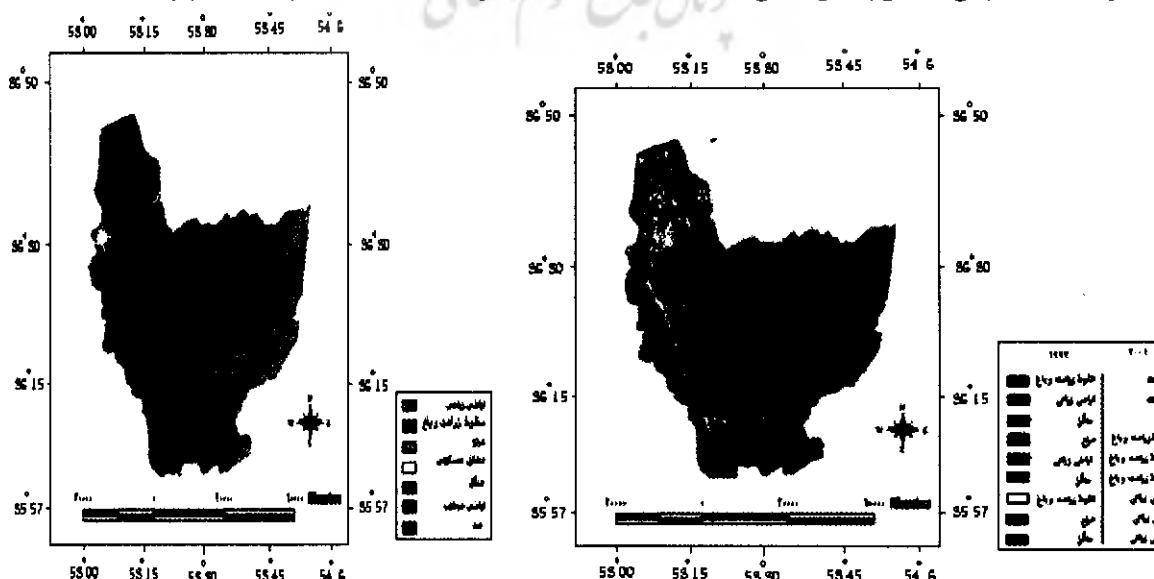

تصویر ۹ تغییری باند ۴ تصاویر سال های ۱۹۹۲ و ۲۰۰۱

شکل ۸ شناسایی اولیه تغییرات کاربری شکل

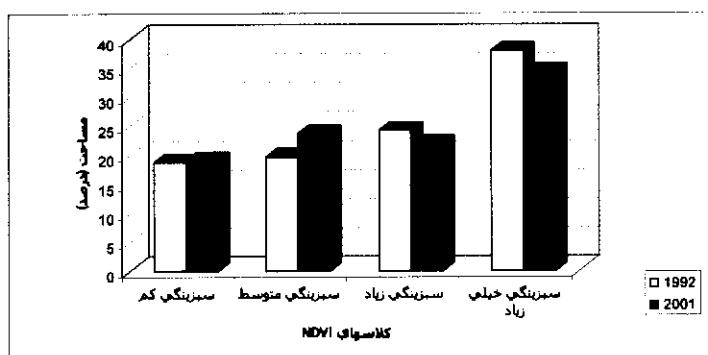
شکل ۱۰ تصویر تغییری شاخص پوشش گیاهی سال های ۱۹۹۲ و ۲۰۰۱

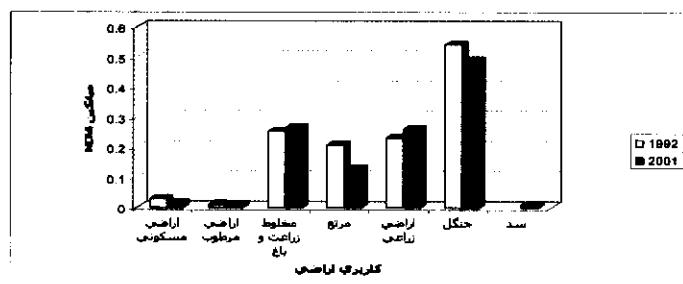
شکل ۱۲ نقشه طبقه بندی مربوط به تصویر سال ۲۰۰۱

شکل ۱۳ نقشه تغییرات حاصل از مقایسه طبقه بندی ها

دامنه شاخص پوشش گیاهی در منطقه مورد مطالعه برای سال ۱۹۹۲ بین ۰/۴۷۶۹ - ۰/۰۳۷ و برای سال ۲۰۰۱ بین ۰/۵۳۶۵ - ۰/۶۸۵۷ متغیر است. جهت مطالعه پوشش گیاهی طی دوره زمانی مورد نظر (۹ ساله)، شاخص پوشش گیاهی مربوط به هر زمان به ۴ طبقه (جدول ۶ و ۷) دسته‌بندی گردید. مطابق با جداول (۶ و ۷) و شکل (۱۵) شاخص پوشش گیاهی اراضی مسکونی برای سال‌های ۱۹۹۲ و ۲۰۰۱ از ۰/۰۲۸۱ به ۰/۰۱۴۷۲ کاهش داشته است واز لحاظ مساحت مطابق جدول ۵، ۷۱/۵۳ درصد نیز افزایش داشته است. کاهش شاخص به دلیل تبدیل اراضی زراعی و باغات به این نوع کاربری عمدتاً در بخش پایین دست حوضه می‌باشد. شاخص پوشش گیاهی اراضی مرطوب برای سال‌های ۱۹۹۲ و ۲۰۰۱ از ۰/۰۹۹۷۷ به ۰/۰۰۸۳۲۹ کاهش و از لحاظ مساحت ۹/۲۲ درصد افزایش داشته است. افزایش وسعت آن به دلیل تبدیل اراضی زراعی و باغات در بخش جلگه‌ای به اراضی مرطوب می‌باشد. این اراضی شامل آب بندها و برقه‌ها می‌باشند. شاخص پوشش گیاهی اراضی زراعی و باغات برای سال‌های ۱۹۹۲ و ۲۰۰۱ از ۰/۰۲۵۳۴ به ۰/۰۲۶۴۲ افزایش واز لحاظ مساحت ۱۷/۸۴ درصد افزایش داشته است. این افزایش به دلیل تبدیل اراضی مرطوب و اراضی زراعی و مرتع به این نوع کاربری بوده است. زیرا در بخش جلگه‌ای به آب کمتر نسبت به حاشیه رودخانه و کاهش بارندگی، کشاورزان را بر آن داشته است تا اراضی زراعی را به باغات تبدیل نمایند. شاخص پوشش گیاهی مرتع نیز برای سال‌های ۱۹۹۲ و ۲۰۰۱ از ۰/۰۱۲۷ به ۰/۰۲۰۷۲ کاهش داشته است واز لحاظ مساحت ۱۲/۳۵ درصد کاهش داشته است که به دلیل استفاده از گیاهان مرتعی به عنوان چراگاههای فصلی و تخریب آن به منظور کشت نباتات بوده است. شاخص پوشش گیاهی جنگل برای سال‌های ۱۹۹۲ و ۲۰۰۱ از ۰/۰۵۴۲۴ به ۰/۰۴۸۸ کاهش داشته و از لحاظ مساحت ۵/۰۲۹ درصد کاهش نشان می‌دهد. بنابراین طی این دوره زمانی از میانگین کل شاخص پوشش گیاهی ۱۲/۸۹ و میانگین شاخص پوشش گیاهی اراضی مسکونی ۴۷/۶۱، اراضی مرطوب ۱۶/۰۲، مرتع ۳۴/۷ و جنگل ۹/۸۵ کاسته شده و به میانگین شاخص پوشش گیاهی اراضی زراعی ۱۲/۳۵ و اراضی زراعی و باغات ۴/۲۶ درصد افزوده گردیده است. طبق مطالب یادشده طی این دوره زمانی حوضه با سیر صعودی دنبی در دو ایستگاه سلیمان تنگه و ریگ چشممه در سال ۱۹۹۲ و ۲۰۰۱ به ترتیب از ۱۰/۹۸ و ۱۱/۶۴ به ۹/۴ و ۰/۰۶ رسیده است (جدول ۱).

شکل ۱۴ نمودار طبقه بندی پوشش گیاهی حوضه مورد مطالعه در سال‌های ۱۹۹۲ و ۲۰۰۱

شکل ۱۵ نمودار میانگین وزنی شاخص بوشن گیاهی برای هر یک از کاربریهای موجود طی سال های ۱۹۹۲ و ۲۰۰۱

جدول ۶ طبقه‌بندی شاخص پوشش گیاهی در کاربری‌های منطقه مورد مطالعه در سال ۱۹۹۲

نام	شماره ثبت	نام	نام	نام	نام	نام	نام	نام	نام	نام
۱(سزینگی کم)	۵-۰/۲۰۲۰۷۳ -۰/۰۴۹۵۸۰	۰/۰۰۹۹۷۷۷	-۰/۷۶۲۱	-۰/۱۹۳۲	۵/۱۲۱۴	۱۱/۹۹۰۲	۲/۱۱	-	۱۸/۷۸	
۲(سزینگی متوسط)	۵-۰/۱۹۹۹۵ -۰/۲۰۲۰۷۳	۰/۳۰۰۰۵۶	-۰/۰۴۰۵	-	۵۰۷۷۲۲	۱۱/۰۸۸	۳/۱۲۲۹	-۰/۱۴۰۵	۱۹/۷۷۱	
۳(سزینگی زیاد)	۵-۰/۵۳۱۰۳۴ -۰/۳۹۶۴۵	-۰/FATT۱۶	-	-	۳/۶۹۷۶	۳/۹۷۹۵	۱۱۰۰۳۸	۱۵/۹۹۲	۲۴/۲	
۴(سزینگی خیلی زیاد)	۵-۰/۷۰۲۲۰۷ -۰/۵۳۱۰۳۴	-۰/DPAP۳۷	-	-	-	-۰/۷۸۰۰	-	۱۱/۶۶	۲۸۰۰۴۷	
کل			-۰/۷۷	-۰/۱۹۳۲	۱۲/۱۸۱	۷۹/۸۷۹	۶/۲۲۶۸	۰/۷۷		
میانگین شاخص			-۰/۰۲۸۱	-۰/۰۹۹۷۷	-۰/۲۸۳۴	-۰/۰۲۷۷	-۰/۲۳۱۹	-۰/۰۷۷۷		

جدول(۷)- طبقه‌بندی شاخص پوشش گامی در کاربری‌های منطقه مورد مطالعه در سال ۲۰۰۱

بحث و نتیجه گیری

علیرغم کاهش بارندگی طی سال های ۱۹۹۲ و ۲۰۰۱ در دو ایستگاه سلیمان تنگه و ریگ چشمی ۱۹۹۲ و ۲۰۰۱ به مقدار (۵۹۳/۳ به ۵۱۸/۷) و (۵۹۰/۷ به ۵۰۲/۹) افزایش میزان رواناب طی دوره زمانی مورد مطالعه صورت گرفته است که تغییرات پوشش و کاربری اراضی یا ویژگی های محیطی حوضه مهمترین دلیل آن می باشد. در میان انواع پوشش و کاربری اراضی تاثیر کاهش پوشش گیاهی مرتع و جنگل نسبت به سایر انواع کاربری ها بیشتر بوده است، زیرا در مقایسه با دیگر کاربری ها این دو نوع پوشش در ارتفاع و شیب بیشتر و خاک نیمه عمیق رسی - لومی و کم عمق همراه با سنگریزه با قابلیت نفوذ پذیری پایین قرار دارند، بنابراین وجود این گونه شرایط محیطی در این قسمت از حوضه به همراه کاهش پوشش گیاهی، تاثیر آن ها را قابل توجه تر نموده است. همچین گسترش اراضی زراعی و باغات خصوصاً در حواشی رودخانه به همراه از بین بردن درختان جنگلی و گیاهان مرتعی، با وجود خاک رسی - لومی در این بخش از حوضه، به دلیل تشدید در کاهش قابلیت نفوذپذیری خاک، زمان رسیدن به اوج رواناب را کاهش داده است. در منطقه مورد مطالعه، مناطق مسکونی و اراضی مرتبط به طور عمده در نواحی جلگه‌ای حوضه یافت می شوند که طی دوره زمانی مورد نظر، توسعه این اراضی عمدها در نواحی پایین دست حوضه بوده است و دخل و تصرف چندانی بر جنگل ها و مرتع نداشته اند، لذا تاثیر این دو نوع کاربری بر جریان رواناب چندان قابل توجه نبوده است، تنها در صورت وقوع بارندگی های شدید و طولانی مدت در فصول پر باران سال و روان شدن جریان آب از بخش های بالادست حوضه، در برخی قسمت ها به دلیل تبدیل باغات و اراضی زراعی به مناطق مسکونی، قابلیت نگهداشت جریان آب و در نتیجه نفوذ آن کاهش و در نتیجه زمان رسیدن به اوج رواناب کاهش می یابد. بنابراین با استناد به مطالب فوق و عدم تغییر ویژگیهای توپوگرافی و شیب حوضه، طی دوره زمانی موردنظر می توان گفت که افزایش رواناب بیشتر بدلیل کاهش پوشش گیاهی جنگل و مرتع بوده است که در این میان نوع پوشش خاک نیز آن را تشدید نموده است و عوامل آب و هوایی از جمله میزان بارندگی تاثیر قابل توجهی در آن نداشته است. هر چند که ممکن است نوع و شدت بارش ها در این دوره تغییر داشته باشد که لازم است مطالعاتی در آینده با این رویکرد صورت گیرد.

منابع

- ۱- پوراغنیایی محمد جواد (۱۳۸۰)، بررسی اثر تغییرات پوشش گیاهی در رژیم سیلابی حوضه های آبخیز (مطالعه موردی حوضه آبخیز نکارود)، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تهران.
- ۲- تصویری محمدرضا (۱۳۷۷)، بارزسازی تغییرات کاربری و پوشش گیاهی در منطقه بیابانی شرق کاشان با استفاده از تحلیل داده های رقومی سنجش از دور، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت مدرس.
- ۳- تهرانی (۱۳۸۰)، بررسی اثر تغییر پوشش گیاهی بر روی تشدید پیامدهای پدیده سیلاب با استفاده از RS و GI، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تهران.
- ۴- شرکت مهندسین مشاور جاماب (۱۳۷۸)، طرح جامع آب کشور، حوضه آبریز ساحلی دریای خزر، وابسته به وزارت نیرو، صص ۵۳

- ۵- علیمحمدی سراب عباس (۱۳۸۱)، جزوی درس پردازش تصاویر ماهواره‌ای، صص ۱۱.
- ۶- غریب معصومه (۱۳۸۱)، بررسی علل وقوع سیل نکا و خسارات ناشی از آن در مردادماه ۷۸، سمینار کارشناسی ارشد، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، صص ۳-۲.
- ۷- مرکز تحقیقات خاک و آبخیزداری (۱۳۸۱)، بانک اطلاعاتی حوضه‌های کشور.
- ۸- موسسه پژوهش‌های برنامه‌ریزی و اقتصاد کشاورزی (۱۳۷۹)، مطالعات ستز طرح جامع توسعه کشاورزی و منابع طبیعی در استان مازندران، صص ۴۱-۳۲.

- 9- Anonymous. (2002). International Workshop on Land Uses Changes and Cover in the Mediterranean Region. The Mont-Lozer Watersheds, the Draix Watersheds, What about the hydrological part played by the forest under Mediterranean climate?, The real collabrier watersheds .
- 10-Brazon, I. and S. B. Serpico (1987). Detection of Change in Remotely Sensed Image by the Selective use of Multi – spectral Information. int. J. Remote Sensing. Vol. 18. no, 18-pp 3883- 3888 .
- 11- Colder, I. R. (1993). Hand book of Hydrology. (chapter 13). In Maidment, Hydrologic Effects of Land-use Change. Mc Graw-Hill, New York (book).
- 12-Deroo, A., Odijk, M., Schmuck, G., Koster, E. and Lucieer, A. (2001). Assessing the Effects of Land use Changes on Floods in the Meuse and Oder Catchment. Phys.Chem. Earth (B), 26:593-599
- 13- Herath, Srikantha and Dutta, Dushmanta. (1996). Effect of Landuse Derivation Strategies From Remote Sensing Data on Hydrologic Modeling. <http://www.gisdevelopment.net>
- 14- Jensen, J. (1994), Introductory Digital Image Processing. A remote sensing perspective, second edition. Prentice Hall, 316 p.
- 15- Noorazuan, M.H and Ruslan, Rainis and Hafizan, Juahir and Sharifuddin, M. Zain and Nazari, Jaafar. (2001), GIS Application in Evaluating Land use-Land Cover change and its Impact on Hydrological Regime in Langat River Basin, Malaysia, (assay).
- 16- Richard, J.A. (1993), Remote Sensing Digital Image Analysis, An introduction, Springer, Verlag Berlin Her delberg, German
- 17- Shrestha, Madhave Narayan. (2002). Integrated ANN Modeling for Assessment of Runoff Due to land-use Change using Remote Sensing and GIS, (assay). <http://www.gisdevelopment.net>